

Ed.

468. Breytingartillögur

[186. mál]

við frv. til l. um breyt. á l. nr. 1 12. jan. 1952, um breyt. á l. nr. 50 7. maí 1946, um almannatryggingar, og viðauka við þau.

Frá Haraldi Guðmundssyni.

1. Á undan 1. gr. frv. komi ný gr., svo hljóðandi:

Á eftir 4. gr. laga nr. 1/1952 komi ný grein, svo hljóðandi:

Í stað ákvæða 2. málsg. 13. gr. almannatryggingalaganna skulu eftirfarandi ákvæði gilda til ársloka 1954:

Peir, sem njóta lífeyris eða eftirlauna af opinberu fé eða úr opinberum sjóðum, er sé að minnsta kosti jafnmikill og hálfur annar lífeyrir samkvæmt 15. gr., eiga ekki rétt á ellilífeyri. Ef lífeyririnn eða eftirlaunin ná eigi þeirri fjárhæð, á hlutaðeigandi rétt á því, að Tryggingastofnunin greiði það, sem á vantar, þó aldrei meira en fullan lífeyri, enda hafi hann náð tilskildum aldri.

2. Á eftir 2. gr. frv. komi ný gr., svo hljóðandi:

Á eftir 10. gr. laganna komi ný grein, svo hljóðandi:

Heimilt er tryggingaráði að greiða auk barnalífeyris mæðralaun til ekkna, fráskilinna kvenna og ógiftra mæðra, sem hafa tvö börn eða fleiri innan 16 ára á framfæri sínu, enda séu börnin á heimili móðurinnar. Grunnupphæðir mæðralauna mega nema allt að:

1. Til mæðra með 2 börn:

Á 1. verðlagssvæði .....	kr. 1360.00
Á 2. — .....	— 1020.00

2. Til mæðra með 3 börn:

Á 1. verðlagssvæði .....	— 2720.00
Á 2. — .....	— 2040.00

3. Til mæðra með 4 börn eða fleiri:

Á 1. verðlagssvæði .....	— 4080.00
Á 2. — .....	— 3060.00

Tryggingaráð ákveður mæðralaun með hliðsjón af fjárhagsástandum móðurinnar.

Mæðralaun falla niður, ef móðirin giftist, og greiðast ekki, ef hún býr með karlmanni, þótt ógift sé.

3. Á eftir 3. gr. frv. komi ný gr., svo hljóðandi:

24. gr. laganna orðist svo:

Grunnupphæðir iðgjalda og framlaga til tryggingasjóðs samkvæmt IV. kafla laganna, 2—5, skulu vera sem hér segir til ársloka 1954:

1. Árleg iðgjöld hinna tryggðu samkv. 107. gr. laganna:
  - a. Kvæntir karlar:
 

Á 1. verðlagssvæði .....	kr. 410.00
Á 2. — .....	— 325.00
  - b. Ókvæntir karlar:
 

Á 1. verðlagssvæði .....	kr. 365.00
Á 2. — .....	— 295.00
  - c. Ógiftar konur:
 

Á 1. verðlagssvæði .....	kr. 275.00
Á 2. — .....	— 225.00
2. Iðgjöld atvinnurekenda samkv. 112. gr. laganna:
 

Á 1. verðlagssvæði .....	kr. 4.90 á viku.
Á 2. — .....	— 3.70 —
3. Heildarupphæð framlags sveitarfélaga samkv. 114. gr. laganna:
 

11.3 millj. kr.
4. Fast framlag rikissjóðs samkv. 116. gr. laganna:
 

18.3 millj. kr.

4. Við 4. gr. Greinin orðist svo:

36. gr. laganna orðist svo:

Fyrsti töluliður bráðabirgðaákvæða laganna, um takmarkanir á lífeyrisgreiðslum, orðist svo:

Greiðslur ellilífeyris samkv. 15. gr., örorkulífeyris samkv. 18. gr. og barnalífeyris samkv. 20. gr. eru til ársloka 1954 háðar þeim takmörkunum sem hér segir:

Fullur elli- og örorkulífeyrir samkv. 15. gr. skal því aðeins greiddur, að aðrar tekjur hlutaðeiganda fari ekki fram úr hálfum öðrum lífeyri. Séu tekjurnar hærri, lækkar lífeyrir hjóna um tvo þriðju og einstaklings um helming þess, sem umframtekjurnar nema, þannig að lífeyrir hjóna falli niður, þegar aðrar tekjur nema þreföldum hjónalífeyri, og lífeyrir einstaklings, þegar aðrar tekjur hans nema fullum lífeyri, að viðbættum 250%.

Heimilt er ríkisstjórninni að ákveða með reglugerð takmörkun á lífeyri barna, sem hafa sjálfstæðar tekjur, barna ekkna og barna örorku- og lífeyrisþega. Þó má ekki takmarka þessar greiðslur meira en svo, að lífeyrir og aðrar tekjur nái hámarksupphæð þeirri, sem næsta málsgrein hér á undan ákveður, að viðbættum fullum barnalífeyri.

Takmörkun þessi skal miðast við síðasta skattaframtal bótþega. Færi hann gildi rök fyrir því, að tekjur hans rýrni verulega á því ári, sem bætunnar eiga að greiðast, skal taka tillit til þess við ákvörðun bótanna.